

Helsingfors torsdagen den 15 maj 1986

Ian Smiths son Alec:

Gör vad ni kan för Sydafrika — NU!

Jag tror att möjligheterna till en fredlig lösning ännu finns i Sydafrika, men ju längre den dröjer desto mindre blir chansen.

Alla de som vill ha tillstånd en positiv ändring i Sydafrika borde därför göra sitt yttersta nu så länge möjligheten finns.

Det här säger Alec Smith, son till Rhodesias förra premiärminister Ian Smith och numera den enda vita militärpascorn i Zimbabwes nationella armé.

En förutsättning för att man ska lyckas nå en fredlig lösning på rasproblemet i Sydafrika är enligt Smith att Zimbabwe får fortsätta att vara det goda exempel som det är idag. Det i sin tur förutsätter att den nordiska hjälpen till länderna i södra Afrika, det s.k. Sadco-rådet fortsätter.

— En stor del av de vita i Sydafrika är rädda för vad som kan hända där om en förändring inträder. Bliir följden en katastrof som i Uganda eller en ekonomisk krasch som i Mosambik?

Här kan den försoning som man fått tillstånd i Zimbabwe

lindra rädslan och uppmuntra de vita i Sydafrika att ta samma steg, säger han.

Men enligt Alec Smith är situationen i Sydafrika svårare än den var i dåvarande Rhodesia på 1970-talet, hatet och misstron raserna emellan är starkare.

Ian Smith har förändrats . . .

Ett bevis på försoningspolitiken i Zimbabwe är att Ian Smith alltjämt är medlem av parlamentet där.

— Det visar också att han med all säkerhet har ändrat åsikt om ett och annat, trots att han som politiker aldrig medger det, säger sonen.

— För 10–12 år sedan skulle han inte ha kunnat tänka sig att sitta i ett parlament med Mugabe som premiärminister.

. . . liksom sonen

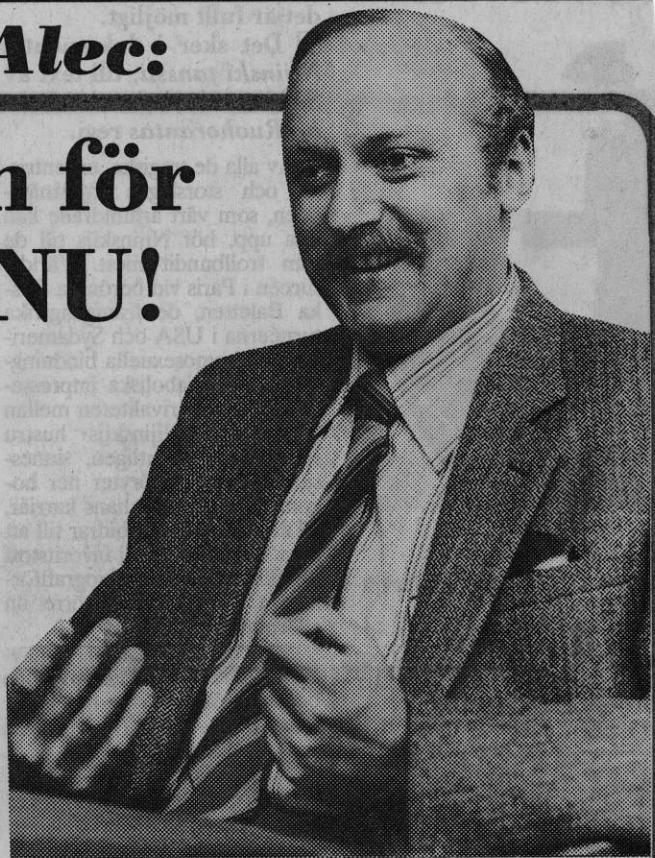
Men om Ian Smith har förändrats så har sonen Alec gjort det i ännu högre grad. I boken *Now I Call Him Brother* beskriver han sitt liv som hippie och knarkare, omvanceisen efter ett möte (bokstavligt) med Kristus och arbetet för att försona sina vita och svarta landsmän.

På finska har boken nyligen kommit ut försedd med titeln *Pääministerin poika*, Tapahtumasarja uutisotsikoiden takaa, och i september torde den svenska översättningen finnas i bokhandlarna.

— Det liv som jag levde innan jag blev kristen är inte någonting att rekommendera. Jag hade ingen moral, brydde mig inte om något eller någon, tänkte bara på att tillfredsställa mig själv, kommenterar han nu i efterskott sitt liv som Rhodesias vita premiärministers svarta får.

Politiska konsekvenser

Hans eskapader fick ett par

Evy Nickström

Nordens hjälp till de s.k. Sadec-länderna stabiliserar på sikt den politiska situationen i hela södra Afrika, säger Alec Smith, son till förre premiärministern Ian Smith och militärpascorn i Zimbabwe.

grupper i USA och Afrika att börja be för honom, han såg Jesus Christ Superstar som gjorde ett starkt intryck och kom småningom till en kyrka där han upplevde ett konkret möte med Jesus själv. Efter några veckors kamp var han mogen att överlåta sitt liv åt honom.

— När jag blev kristen fick mitt liv en ny inriktning, men det öppnade också mina ögon för vad som var socialt och politiskt fel i mitt land, säger han.

Och därmed inledde han ett aktivt arbete för att försona landets vita och svarta invånare med varandra.

Hans parhäst blev den svarta metodistpastorn Arthur Kanodereka, som tidigare inte hyst några varmare känslor för de vita och var nära lierad med gerillan.

— Vi kände båda att vi skulle göra det som vi ansåg vara rätt, att Gud kallade oss till det. Kanodereka visste att han satte sitt liv på spel, och jag tror att han var beredd att dö, säger Smith. Kanodereka blev också dödad.

Enligt Alec Smith har Zimbabwe lyckats för att människor verkligen har arbetat för att få landet att fungera. Och

tack vare hjälp bl.a. från de nordiska länderna.

— Låt oss förlåta och glömma det förflutna sade Mugabe när han hade vunnit valet och majoriteten av folket sade ja till detta, hävdar Alec Smith.

Han säger också att en massa människor i Europa är rätt cyniskt inställda till Afrika och tycker att det inte lönar sig att hjälpa länderna där. Men även om det finns misslyckade projekt finns det också mycket som har lyckats, framhåller han.

— Vi i Zimbabwe är glada över all hjälp som vi kan få, och det viktigaste är att hjälpen på sikt stabiliserar den politiska situationen i hela södra Afrika. Om hamnen i Beira kan öppnas igen minskas Sadec-ländernas starka beroende av Sydafrika, som nu är genomfartsland för i stort sett hela trafiken. Och det ger oss också bättre möjligheter att påverka den politiska situationen i Sydafrika.

*Birgitta Jernwall
Ingman*

25.03.043